

เทศน์เช้า วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรม เพราะในพระพุทธศาสนาเราสอนถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นรัตนตรัย เป็นที่พึ่งที่อาศัยของเรา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สังฆธรรมฯ แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังกราบธรรม กราบธรรมคือสังฆธรรม คือความเสมอภาค

ความเสมอภาค ความทัดเทียมกัน ถ้าความเสมอภาค ทัดเทียมกัน คนก็เท่ากับคน ถ้าคนเท่ากับคน แต่คนเกิดมา คนมีอำนาจวาสนา คนทำอะไรประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา นั่นเขามีอำนาจวาสนาของเขา คนที่มีอำนาจวาสนาเขาก็ลุ่มๆ ดอนๆ เหมือนกัน ไอ้เราคนทุกชั้นจนเจ้ญใจ เราจะปากกัดตีนถีบขนาดไหนเราก็เป็นคน นี้ความเสมอภาคกันโดยความเป็นคน

แม้แต่รัฐธรรมนูญยังยอมรับ รัฐธรรมนูญยังประกันความเสมอภาคของการเป็นมนุษย์ ถ้าความเป็นมนุษย์ๆ มนุษย์เป็นคนเท่ากันทั้งนั้นนะ ถ้าตามสิทธิ์ๆ สิทธิเสรีภาพเสมอภาคกัน แต่มันจะแตกต่างกันด้วยบุญด้วยกุศล ด้วยบุญด้วยกุศล ด้วยการกระทำ เพราะคนทำแล้ว ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คนทำคุณงามความดีก็ต้องได้สิ่งที่ดีตอบสนอง

แต่ในชาติปัจจุบันนี้เราเกิดมาเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ ถ้าอริยทรัพย์แล้ว เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราก็พยายามสร้างคุณงามความดีของเรา สร้างคุณงามความดีของเรา แต่ความดีของใคร วุฒิภาวะของคนมันแตกต่างกัน

ถ้าวุฒิภาวะของคนแตกต่างกันนะ ทางโลกจะขอให้เราให้รวยทั้งนั้นนะ "ไม่มีสิ่งใดที่เป็นธรรม เป็นการเสียสละ เป็นความเสมอภาค สิ่งที่เราจะได้ผลประโยชน์มันต้องเป็นของเราทั้งนั้นนะ ถ้าเป็นผลประโยชน์นะ

แต่ถ้าคนที่จิตใจเขาสูงส่ง สิ่งที่เป็นธรรมาภิบาลๆ ธรรมาภิบาลทำอะไรประสบความสำเร็จไปทั้งนั้นนะ ทำสิ่งใดประสบความสำเร็จ แต่ในปัจจุบันนี้โลกคือการแข่งขัน มีความแข่งขันนะ การแข่งขันกันมันก็ต้องแข่งขันเพื่อความเจริญออกงาม ความแข่งขันกันเพื่อความดี

งามใจ ถ้าความดีงาม ความดีก็เป็นความดีใจ สิ่งใดที่จะขาดตกบกพร่องไปบ้างก็เป็นเรื่องความพอใจของเรา แต่มันไม่เป็นความพอใจของเรา คนมองภาพสิ่งใดเป็นลบ คนนั้นจะมีความทุกข์ ความยากในหัวใจ เห็นไหม คนถ้ามองภาพเป็นบวกๆ นี้พูดถึงทางโลก

เพราะทางโลก มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ต้องมีกฎหมาย กฎหมายรอนสิทธิของคนคนหนึ่ง เพื่อให้สังคมร่มเย็นเป็นสุขใจ กฎหมายรอนสิทธินี้ละ สิทธิเสรีภาพมันจะตัดรอนไปด้วยกฎหมายนั้น โดยกฎหมายความเสมอภาค กฎหมายในบ้านของเรายังเป็นกฎหมายระหว่างภคกติกากองโลก นี่เป็นเรื่องของโลกนะ

เราอยู่กับโลก เราก็แข่งขันกันพอแรงอยู่แล้วละ ทำสิ่งใดๆ ก็เพื่อประสบความสำเร็จ ทำสิ่งใดก็เพื่อบุญกุศลๆ เรื่องระดับของโลกนี้ฆราวาสธรรม ฆราวาสธรรม เราเห็นภัยในวัฏสงสาร เราเห็นโลกเป็นความทุกข์ความยาก คนเราจะมั่งมีศรีสุข ถือความสันโดษในชีวิต ถ้าถือความสันโดษในชีวิต ชีวิตของเรามีความสันโดษ ชีวิตของเรานั้นก็มีความอยู่ได้ใจ คุณสิ บวชเป็นพระมีปัจจัยเครื่องอาศัยในการประพฤติปฏิบัติใจ ในการประพฤติปฏิบัติ เราก็จะมาวัดมาวากัน

ถ้ามวัดมาวา ในการประพฤติปฏิบัติมันก็มีแนวทางต่างๆ มากมายมหาศาล ความแตกต่างมากมายมหาศาลมันเป็นเรื่องทางโลกๆ ทั้งนั้นนะ ทางโลกหมายความว่า เวลากรรมฐาน ๔๐ ห้อง ทำความสงบ ๔๐ วิธีการ ถ้าทำความสงบ ๔๐ วิธีการ เวลาครูบาอาจารย์ของเรา หลวงตาท่านสอนปัญญาอบรมสมาธิฯ ถ้าปัญญาอบรมสมาธิ ปัญญานั้นก็ปัญญาเพื่อเป็นสมาธิ ปัญญานั้นก็เพื่อความสงบระงับใจ ถ้าปัญญาเพื่อความสงบระงับ เห็นไหม ว่าปัญญาฯ ปัญญาอะไรกันทางโลกๆ ใจ

ตอนนี้ยืนยันกัน พระโศดาบันเป็นร้อยเป็นพันนั้นนะ เอาอะไรมายืนยัน เอาความจริงมาจากไหน ถ้ามั่นใจไม่มีความจริงขึ้นมา อย่ามายืนยันกันในเรื่องนี้ ในนี้ใครไม่มีสิทธิเสรีภาพที่จะมายืนยันกัน ที่จะมาครอบงำกัน เพราะใครที่มาวัดเรา วัดไหนที่มีเจ้าอาวาสวัดนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้ารับผิดชอบแล้ว เขามีคนรับผิดชอบอยู่ ถ้ามั่นใจรับผิดชอบอยู่ เรามีสิทธิอะไร ใครมีหน้าที่สั่งสอน ใครมีหน้าที่อบรม ไม่มี เพราะอะไร

เพราะวัดกรรมฐาน วัดกรรมฐาน คนเข้าวัดเขาก็รู้อยู่แล้ว ต่างคนต่างต้องการความสงบระงับใจใหม่ ต่างคนต้องการที่สงัดใจใหม่ โดยกติกาก็ห้ามไปคุยกันอยู่แล้ว โดยกติกากองวัดนี้

แต่ละกฐิห้ามไปคุยกัน ถ้าจะมากุยกัณก็มากุยกัณได้ที่โรงน้ำร้อนเท่านั้น ไม่มีการไปครอบงำกัน
ไม่ต้องมีใครมาครอบงำใคร ถ้าใครภาวนาเก่งแล้วเอาตัวให้รอดให้ได้ เอาตัวให้รอดให้ได้

เวลาหลวงตานะ เวลาพระไปลาท่านไปวิเวก ท่านบอกว่าให้ไปวิเวกนะ แล้วใคร
ประพฤติปฏิบัติ มีคนมาเล่าให้ฟังด้วย แล้วเวลาพระถ้ามีปัญหาณะ ท่านบอกว่าให้ไล่ออกไป
แล้วถ้าปฏิบัติดีปฏิบัติชอบให้มาสอนเราด้วย ให้มาสอนเราด้วย ให้มาสอนหน่อย

เวลาพุทธธรรมะก็มาพูดกันต่อหน้าสิ ไปพูดอะไรกันลับหลัง ไปพูดกันลับหลังนะ พอพูด
ลับหลังแล้วมันเพื่อเจ้อ ความเพื่อเจ้อนะ คนเรามันมีกิเลสตัดหาความทะยานอยาก มันอยากดี
อยากเด่นทั้งนั้นนะ มันอยากได้ของมันอยู่แล้ว ความอยากได้อยู่แล้ว แล้วไปกระตุ้นมัน กระตุ้น
มันนะ กระตุ้นเขาไปเท่าไรมันก็หลุดทั้งนั้นนะ

เวลาทำเสียหาย ทำผิดพลาด มาภาวนาหลุดที่นี้หลายคนแล้ว เพราะอะไรละ เพราะสั่ง
สอนกันเองไง คนนี้ก็สอน คนนี้ก็สอน เอ็งมีหน้าที่อะไร แล้วสุดท้ายแล้วนะ เขาโทรศัพท์มาที่
วัดนี้ มาเรียกร้องความเสียหาย

เราถามเขาเลย เอาญาติเข้ามาที่นี้ บอกว่าเขาเป็นผู้เสียหาย เราเป็นผู้ที่ทำให้เขาเสียหายใน
กรณีของอะไรบ้าง

ไม่มี เราต่างหากเป็นที่ให้ที่พึ่งพิง ให้ที่พึ่งพาอาศัย แล้วเวลาสอน เราก็จะสอนอยู่ แต่เขา
ไม่เข้ามาหาเราเลย ไม่มีใครมาคุยธรรมะให้ฟังสักคนหนึ่ง

เวลามันสุขหัวคุยกัณมันเก่ง เวลากับเรา ไม่มีใครสักคนเลย เหมือนเราเลยนะ ไป
โรงพยาบาล ถ้าโรงพยาบาลไหนไม่มีหมอนะ โอ๊ย! เราเรื่องแรกแหกกระเชอเลย เราไม่ยอมเลย
นะ เพราะไม่มีหมอรักษา แล้วเวลาไปโรงพยาบาลแล้วเรียกร้องหาแต่หมอ เวลาหมอมาซักก็
โกรธเขา

เวลาไปวัดไปวามันก็ต้องอยู่ที่อาจารย์ อาจารย์เป็นหมอ มันไม่เคยมาหาอาจารย์เลย มัน
ไปหาแต่บุรุษพยาบาลนั้นนะ ทำอย่างนี้ก็หาย ทำอย่างนี้ก็ดี มันไปหาไอ้พวกอยู่ห้องดับจิต ไอ้
พวกเก็บศพ เฮ้ย! ต้องภาวนาอย่างนี้ ซากศพออกทางนี้เยอะเยอะเลย มันไปคุยกัณอย่างนั้นนะ
แล้วมันก็มาเรียกร้องความเสียหาย เสียหายอะไร

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นหน้าที่ มันเป็นหน้าที่ของอาจารย์ หน้าที่ของหมอ หน้าที่ของคนที่
รับผิดชอบ เราเป็นคนรับผิดชอบ มีสิ่งใดต้องมาคุยกับเรานี้ ถ้าใครภาวนาติดขัดแล้วมาหาเรานี้
อย่าไปแอบสอนกัน ไม่มีหน้าที่ ไม่มีหน้าที่

แล้วเวลาสอนกันนะ มันสอนผิดๆ ไอ้คำว่า “ถูก” มันไม่มี ถ้าไอ้ที่ผิด ผิดเพราะอะไร ผิด
เพราะกิเลสตัดความทะยานอยาก ไอ้ความคาดหมาย ปฏิบัติธรรมด้วยความคันเดา ความ
คาดหมาย มันก็มีแต่ความคาดหมายทั้งนั้นนะ ไม่คาดหมายหรือ ไม่หวังหรือ ไม่ต้องการหรือ
ทั้งนั้นเลย

นี่ไง เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ว่าประพฤติปฏิบัติดีจะความ
จริงๆ ถ้าดีจะความจริง ความจริงมันมีหนึ่งเดียว ความจริงมีอันเดียวกัน ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ถ้า
ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนะ เวลาสั่งสอนไปแล้วไม่มีสิ่งใดขัดและแย้งกัน

สิ่งที่ขัดและแย้งกัน ตั้งแต่สมัยหลวงปู่มั่นเวลาขัดแย้งกับท่าน ออกมาแล้ว พอหลวงปู่มั่น
ท่านนิพพานไปแล้ว พวกนี้สึกขาลาเพศไปหมดเลย เวลาหลวงปู่มั่นอยู่นะ ไอ้พวกเก่งๆ เก่งๆ กับ
หลวงปู่มั่น อหังการกับหลวงปู่มั่น เวลาหลวงปู่มั่นท่านนิพพานไปแล้ว ไอ้พวกนี้สึกไปหมดเลย
สึกไปมีครอบครัว แล้วกลับมาบวชใหม่ แล้วมาอ้างอิงว่าเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น

แต่หลวงตา หลวงปู่เจี๊ยะ ท่านดูแลอุปัฏฐากหลวงปู่มั่นมาตั้งแต่ต้น ท่านระลึกถึง ท่าน
ซาบซึ้ง ท่านเคารพด้วยหัวใจนะ มีสิ่งใดนะ ท่านระลึกถึงนะ เวลาระลึกถึงอาจารย์ หลวงปู่เจี๊ยะ
พูดกับหลวงตาประจำ ทำ”ไมระลึกถึงหลวงปู่มั่นน้ำตาไหลวะ ระลึกถึงหลวงปู่มั่น” ไปปรารภ
กับหลวงตา

หลวงปู่เจี๊ยะไปปรารภกับหลวงตา เราก็นั่งฟังอยู่ “ทำไมเราระลึกถึงหลวงปู่มั่นที่ไร่น้ำตา
ไหลทุกที เราระลึกถึงหลวงปู่มั่นที่ไร่น้ำตาไหลทุกที” นี่คนที่มันมีธรรมในหัวใจมันซาบซึ้ง

แล้วเวลาไปตามหลวงตา หลวงตาบอก “เราก็เป็นอย่างนั้นนะ” แล้วเวลาเป็นอย่างนั้นบ้าง
เขาก็บอกเลย “อู๊ย! พระอรหันต์ร้องไห้ จิตใจไม่เข้มแข็ง ถ้าเข้มแข็งก็ต้องเที่ยวมือโกงเขา เที่ยว
หลอกหลวงเขา เที่ยวล้วงกระเป๋าเขานั้นแหละเข้มแข็ง ไอ้คนน้ำตาไหลมันใจอ่อนแอ”

หลวงตาบอกว่า ธรรมสังเวช ความสังเวชโดยธรรม ถ้าธรรมสังเวชนะ โดยธรรมชาติของ
คนมันมีธาตุ ๔ และขันธ ๕ คนที่มีธาตุ ๔ มันมีดิน น้ำ ลม ไฟในร่างกายนี้อยู่แล้ว เวลาเกิดความ

สังเวช สังเวชโดยธรรม มันกระเทือน หลวงตาท่านใช้คำว่า “ฉันท์ทำงานๆ” ฉันท์ทำงานคือความคิดทำงาน ความคิดทำงานมันก็เกิดสารเคมี สารเคมีมันก็สั่งการในร่างกายนี้ มันก็เป็นธรรมชาติของฉันท์มันทำงาน นี่ปลงธรรมสังเวช

ไอ้พวกหูตาบอดมันก็บอกว่า “นี่มันเป็นไปไม่ได้ พระอรหันต์ร้องไห้ไม่ได้”

แต่พระอรหันต์กับพระอรหันต์ท่านนั่งคุยกัน หลวงปู่เจี๊ยะท่านไปถามหลวงตาใจ “ทำไมเราระลึกถึงหลวงปู่มันที่ไร่น้ำตาไหลทุกทีเลย น้ำตาไหลเลย”

หลวงตาท่านบอก “เราก็เป็น” แล้วหลวงตาท่านก็อธิบายใจ

เราสังเวชใจ สังเวชถึงครูบาอาจารย์ของเรา ท่านเป็นครูบาอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ ท่านเป็นครูบาอาจารย์ที่ครอบครอง ๓ โลกธาตุ มีใครบ้างที่ได้เทศน์อบรมเทวดา อินทร์ พรหม หลวงปู่มัน ท่านเทศน์มาตั้งแต่สมัยอยู่เชียงใหม่ มาอยู่หนองฝื่อ เทศน์อบรมเทวดา อินทร์ พรหมทั้งนั้นนะ มันมีใครทำได้ มันมีผู้ยิ่งใหญ่อย่างนั้นที่ไหน แล้วท่านอยู่ของท่านด้วยความสงบระงับ ท่านอยู่ของท่านด้วยความสุขของท่าน ด้วยวิมุตติสุขของท่าน เวลาท่านตายไป หลวงตาท่านพูดเองเราจำแม่นเลย “หลวงปู่มันตาย เงินในวัดป่าหนองฝื่อมีอยู่ ๖๐๐ บาท ๖๐๐ บาท”

บุคคลที่ยิ่งใหญ่ บุคคลที่มีชื่อเสียงระดับนั้นนะ นี่ไง เพราะอะไร เพราะท่านอยู่ด้วยความสุขในหัวใจของท่าน ท่านอยู่ด้วยความสุขในใจของท่านบีบ ถ้าใจเป็นสุข คนที่มาประพฤติปฏิบัติทุกคนปรารถนาอะไร ก็ปรารถนาความสุขทั้งนั้น ถ้าปรารถนาความสุขทั้งนั้น ความสุขก็คือความปกติของใจ ถ้าใจปกติขึ้นมา ให้เขาฝึกหัดขึ้นมา ให้เขาเป็นปกติเข้ามา เพราะคนที่เข้ามาวัดมาว่ามันมีความทุกข์ความยากมาทั้งนั้นนะ ใจมันอมทุกข์มา ใจมันอมทุกข์มา มาถึงวัดมาถึงวาแล้วมาจำศีลให้มันคลายทุกข์มันออกมา ถ้ามันคลายทุกข์ออกมาให้จิตใจของมันเป็นปกติจิตใจของมันมีความสุข นั่นก็ยิ่งใหญ่แล้ว จะเอามรรคเอาผลมาจากไหน

เอามรรคเอาผล มาคุยกับเรานี่ อย่ามาแอบอู้อะจะหลอเลาะกันที่นี้ นะ เพราะมันเสียหายมากมายพอแรงแล้ว เรานี้ลูกผู้ชายนะ รับผิดชอบหมดเลย ทั้งๆ ที่เราไม่ได้ทำอะไรเลยนะ สิ่งที่เกิดขึ้นมีความเสียหายนะ โดยที่เราไม่ได้ทำเลย แต่เขาแอบทำกัน แล้วเราก็เป็นผู้ที่รับผิดชอบแบกหน้ารับผิดชอบหมดเลย รับผิดชอบทั้งผู้เสียหาย รับผิดชอบที่ผู้กระทำ

แล้วผู้กระทำยังแอบซ่อนอยู่นะ นึกว่าเขาไม่รู้ เอ็งทำความผิดพลาดเอาไว้มากมาย มหาศาลนะ เพราะอะไร เพราะชีวิตคนคนหนึ่งนะ ทำให้คนดีๆ เป็นคนเสียไปได้อย่างไร คนที่เขาทุกข์ยากอยู่ทางโลกเขามาวัด เขาก็มาพึ่งพาอาศัยเพื่อจะฟื้นฟูให้เขาดีขึ้น ถ้าฟื้นฟูให้ดีขึ้น ฟื้นฟูให้ดีขึ้น เราก็ให้เขาแค่กำหนดพุทโธ ให้เขากำหนดลมหายใจเข้าออก ให้จิตใจเขาเป็นปกติ เท่านั้นนะ

เอ็งมาสอนอะไรกันนะ วิปัสสนา ปัญญา ยาไม่ต้องกิน อะไรก็ทิ้งแมงไป ธรรมะกุวิเศษ แล้วพอมันหลอคนันบ้า ภูไม่เห็นมีใครรับผิดชอบเลยวะ คุณคนเดียว

เราไม่ได้สอน ไม่ได้บอกใครสักคนหนึ่ง ถ้าเราบอกเราสอนคือว่าให้หายใจเข้านึกพุท ให้หายใจออกนึกโธ คนเรานะ มันโดนบีบคั้นมาทางโลก โลกมันก็โดนบีบคั้นมาใช่ไหม มันก็ทุกข์ มันก็ยากมาใช่ไหม แล้วคนเรานั้นก็จะหาที่พึ่งข้างนอก เวลาหาที่พึ่งข้างนอก ไปหาครูบาอาจารย์ ก็ให้ครูบาอาจารย์เป่าหัวฟ่วง! หาย ฟ่วง! หาย

นี่ไง ทำดีดีกว่าขอพร จิตใจของเอ็งอ่อนด้อย จิตใจของเอ็งไม่มีหลักเกณฑ์ใช่ไหม ก็มาวัด มาวัดเสร็จแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สอนถึงพุทธะ พุทธะคือผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานใน หัวใจของเรา ถ้าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในหัวใจของเรา เราก็ตั้งสติ เรากำหนดพุทโธๆ ไม่ได้หรือ พุทโธมันคิดออก คิดไปร้อยแปด ทำไม่ได้หรือ ทำได้แสนยาก

แล้วพอทำได้แสนยากขึ้นมา เราก็พยายาม เจตนาให้มันคง ศรัทธาให้มันคงขึ้นมา แล้วพยายามหายใจเข้านึกพุท แล้วหายใจออกนึกโธ เราอยู่กับพุทธานุสติใจ กรรมฐาน ๔๐ ห้องใจ เราอยู่กับพุทธานุสติ เราอยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยสติด้วยสัมปชัญญะ มัน ประเสริฐไหม

คูลี พวกเรา เขาพยายามจะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่สังเวชนียสถานทั้ง ๔ เห็นไหม เราไม่ต้องไป เรายะลิกถึง หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ มันจะเหนื่อยยาก มันจะ เกียจคร้าน มันจะมีกิเลสคอยปิดบัง

ไอ้ทำนี่ทำเพื่อความดีนะ แต่กิเลสพญามาร ครอบคร้วของมาร มันปิดแข็งปิดขาคอยู่แล้ว แล้วคนมันก็ทุกข์ก็ยากกับทางโลกมาพอแรงแล้ว มาวัดมาวาก็เพื่อจะเอาความสงบระงับใจ ถ้า ความสงบระงับ ถ้าเขาสงบระงับได้มันก็สุดยอดของเขาแล้ว

แต่ความสงบระงับมันยิ่งแสนยากเพราะอะไร เพราะพญามารมันหลอกดวงมาให้หยาบอยู่กับทางโลกอยู่แล้ว พอมาวัดมาวาขึ้นมาจะปฏิบัติ มันจะพ้นจากมือมาร มารมันจะยอมได้อย่างไร มารมันก็ยังปลิ้นยังปล้อน การประพฤติปฏิบัติมันก็ยังยากขึ้น ๒ เท่า

คนเราทำความผิดทำความพลาดไปกับโลกก็ไม่รู้สึกสำนึกตัว มันก็ทำของมันไปใช้ไหม พอมันสำนึกตัวว่าเป็นความผิด มันจะทำคุณงามความดี เห็นไหม ความชั่วก็ทำไม่ได้ ต้องกลับมาทำคุณงามความดี มันไปต่อต้านกับเจตนาความนึกคิดในใจมากน้อยแค่ไหน

ไอ้กิเลสก็เหมือนกัน เวลาคนมาวัดมาวาพยายามจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ก็ต้องต่อสู้กับกิเลสของตนอยู่แล้ว ต่อสู้กับความเคยชิน ต่อสู้กับชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ยังต้องมาต่อสู้กับกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจของคนอีก ต่อสู้กับสิ่งที่มันบอกว่า “จอมปลอมๆ ถ้าใช้ปัญญาไปเลยอย่างนี้สุดยอด”

มันทุกข์มาจากโลก อยู่กับโลกมันก็ทุกข์มาอย่างนั้นแล้ว แล้วจะมาใช้ปัญญาหาเหวอะไร ในนี้อีก ปัญญามันต้องมีสัมมาสมาธิขึ้นมาก่อนสิ

นี่ไง เวลาหลวงตาท่านพูดถึงพระที่ว่าใช้ปัญญาไปเลยๆ บอกว่าพวกนี้ทำสมาธิไม่เป็นแค่สมาธิก็ทำไม่ได้แล้ว

เขาบอกว่าไม่ต้องทำสมาธิ เพราะอะไร เพราะปัญญาวิคัลยก็ไม่ได้ทำสมาธิ เพราะอะไร เพราะพระพุทธเจ้าไปแสดงธรรมจักๆ เลย

หลวงตาท่านยิ่งเศร้าซ้ำสองเข้าไปนะ ปัญญาวิคัลยอยู่ภูธรากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ ๖ ปี นั่นคือการฝึกสมาธิ ปัญญาวิคัลยฝึกสมาธิมา ๖ ปี ทำไมต้องไปสอนสมาธิเขา แต่คนที่ยังไม่ได้ฝึกสมาธิ ต้องสอนสมาธิก่อน เพราะตัวสมาธิจะแยกโลกกับธรรม

โลกคือสามัญสำนึก ความคิดสามัญสำนึกเราคือโลก คือเกิดจากหัวใจ พอจิตสงบเข้ามาแล้วเป็นสัมมาสมาธิ ต้องเป็นสมาธิที่ถูกต้องนะ ถ้าเป็นมิจฉามันจะเข้าสู่ธรรมไม่ได้

สัมมาสมาธิเป็นตัวแยกระหว่างโลกกับธรรม เราหนีโลกมาเพื่อจะเข้าสู่ธรรม แล้วใครจะเป็นคนชี้ว่าโลกหรือธรรม ฉะนั้น ถึงเป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาส ถึงเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่มีคุณธรรมสามารถแยกโลกกับธรรมได้

แต่คนที่ยังแยกโลกกับธรรมไม่ออก มันก็ว่าปัญญาๆ คือปัญญา ปัญญาก็คือปัญญาโลกไป โลกียปัญญาไป ปัญญาของโลกๆ ใจ จินตนาการไป คาคหาหมายไป มันเป็นจริงไปไม่ได้ มันเป็นจริงไปไม่ได้ มันไม่มีความจริง

แล้วพอมันเป็นจำนวนมากขึ้น ประชาธิปไตย เห็นใหม่ เขารับรองโศคฉบับกัน ๑๓๐ กว่า คน โศคฉบับเขาแจกกันของฟรี กลายเป็นธรรมะสำเร็จรูป ใครๆ ก็มีได้ แล้วเขาจะมีมากไปนะ แล้วพอต่อไปเราชาวพุทธไปวัดไปวาทีกันนี่อย่าไป ทุกข์ยาก ลำบาก มาหาคุณนี่ได้โศคฉบับ แล้วศาสนามันจะเหลืออะไรละ

ความจริงเป็นสิ่งที่คนไม่เหลียวแล ความจริงเป็นสิ่งที่เข้าได้ยาก ความจริงเป็นสิ่งที่สุดยอดปรารถนาของชาวพุทธ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ต่อไปนี้ไม่ต้อง มันตั้งกันเอง โศคฉบับ สกิทาคามี อนาคามี มันตั้งกันเอง นี่ใจ ก็มันปัญญาโลกไป นี่ปัญญาโลกๆ

แต่ถ้ามันเป็นจริงนะ เราจะบอกว่า คนเราอยู่กับโลกก็ทุกข์อยู่แล้ว เวลาเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนานี้สุดยอด เวลาจะเอาจริงเอาจังขึ้นมา เข้ามาแล้วเหลวไหล ยิ่งจะไปวัดปฏิบัติขึ้นมาก็ยังมาชุมนุมมาซ้อน มาชี้มานำกันร้อยแปดพันเก้า ใช้ไม่ได้

มันเป็นหน้าที่ของเรา เพราะเราปล่อยมา พอมันปล่อยมา มันมีความเสียหายมา ด้วยความเสียหายนะ เพราะเสียหาย แต่เราลูกผู้ชาย รับไว้คนเดียว โทษนะ ไม่ได้ทำอะไรเลย ให้ที่พึ่งพาอาศัยเขา ให้อาหารเขา ให้ทุกอย่างเลย...เรียกร้องค่าเสียหาย โอ้โฮ! งง

แต่ที่พูดถึงเราก็ทำให้มันจบไปแล้ว เราคิดว่ามันเป็นเรื่องผลของวิภวัญญะไป ผลของวิภวัญญะการเวียนว่ายตายเกิดในวิภวัญญะ ทุกคนก็ต้องมีการเปลี่ยพล้ำอะไรกันมา พอมันมีมาแล้ว เราต้องการให้มันจบไป จบไปแล้วอย่ามาเกิดซ้ำสองซ้ำสาม จะไม่มีครั้งที่สองแน่นอน เอวัง